

[Svend Nielsen.]

væk forsøger at klamre sig til de ledende Poster, som de havde faaet, medens det nazistiske Styre endnu var ved Magten.

Men ikke alene har man manglet Initiativ og vist Uvilje mod at tage rigtigt paa Sagerne ved adskillige Lejligheder. Det forekommer mig ogsaa, at de ansvarlige Myndigheder har udvist alt andet end den nødvendige Forstaaelse for det Arbejde, som det underordnede Mandskab har udført, et Arbejde, som ikke mindst under Besættelsen var stort og betydningsfuldt. Det var jo saadan, at naar Sirenerne lød, saa rykkede alle de forskellige Grupper af C. B.-Mandskab ud og røgtede deres Hver paa de Poster, hvor de nu var sat til at udføre Vagttjeneste. Det var Sommer og Vinter, det var i Kulde og Sne, at Mandskabet maatte ud af Sengene og indtage de Poster, som de havde faaet tildelt ude omkring i Byen. Det Arbejde, som C. B.-Mandskabet her har udført gennem Aarene, har været et meget opslidende Arbejde. De Folk, som har lidt Kendskab til Vagttjeneste, ved, at der er intet, der virker mere opslidende, i visse Tilfælde ogsaa demoraliserende, end at udføre Vagttjeneste Dag efter Dag uden Variationer af nogen Art.

Som bekendt blev C. B.-Korpset tvangsopløst af Tyskerne, men genindkaldt i Sommeren 1945, og der er vel ikke noget at sige til, at det var med blandede Følelser, at Dele af C. B.-Mandskabet modtog Genindkaldelsen paa ubestemt Tid. Mange af dem havde faaet Arbejde, og en Del af dem søgte naturligvis at bevare deres Arbejde ude i det civile Liv samtidig med, at de røgtede deres Tjeneste som C. B.-Personel. Det var overordentlig vanskeligt for dem. En Del af dem havde op til 33 Timers Arbejde i Træk, og det sled naturligvis paa dem.

Men ikke alene selve Arbejdsforholdene har været meget uheldige, ogsaa Lønforholdene havde der været al god Grund til for længst at søge rettet. En Mand, der er indkaldt til C. B.-Tjeneste, og som har Hustru og et Barn, faar her i Storbyen 90 Kr. om Ugen, og man bør bemærke, at heri er Særhjælpen inkluderet. Da man i sin Tid fik et Dyrtidstillæg paa 1 Kr. pr. Uge, medførte det øjeblikkeligt, at man paa Socialkontorerne fradrog 30 Kr. pr. Maaned i den Særhjælp, som C. B.erne — Forsørgerne — fik udbetalt. Ogsaa hvad angaar C. B.'ernes Opholdsrum, Vagtlokaler o. lign. ved man jo, at det er en Sag, der ret ofte har været debatteret i Pressen, ikke mindst mod Afslutningen af 1945 og i de første Maaneder

af 1946. Men hvad er der sket indtil Dato? Der er stadig væk intet sket.

Det er højst forstaaeligt, at med den Behandling, som dette C. B.-Mandskab har været ude for, er der opstaaet en Trang blandt dem til at faa skabt sig en Slags Talsmandsordning eller Tillidsmandsordning, hvad man nu vil kalde den, men ej heller det har man kunnet tillade C. B.'erne at gennemføre. I et Tilfælde, hvor man havde en saadan Talsmand eller Tillidsmand, som fik et overordentlig godt Skudsmaal af samtlige sine overordnede, har man endog arresteret vedkommende, og man har forlangt ham straffet med 3 Maaneders Fængsel, udelukkende fordi han har paataalt sine Kammeraters aldeles uforsvarlige Arbejdsforhold.

Det, man har ønsket fra dette C. B.-Mandskabs Side, er for de værnepligtiges Vedkommende at faa klaret, hvornaar Spørgsmaalet om Hjemsendelse blev aktuelt for dem, idet de ønskede hurtigst muligt at blive hjemsendt, og for de frivilliges Vedkommende, at Lønforhold, Vagtlokaler m. m. blev ordnet paa en saadan Maade, at man kunde forsvare det. Men det forekommer mig, at der under de Forhandlinger, der har været ført om dette Spørgsmaal ogsaa i 1946, og i Særdeleshed i 1946, har været en meget stærk Uvilje i Indenrigsministeriet og for saa vidt ogsaa hos den højtærede Indenrigsminister mod at faa bragt disse Forhold i Orden. Man har forsøgt Forhandling om denne Sag, men alt har været forgæves. Det har været paapeget fra Sagskundskabens Side, at man kunde have indført en Vagtværnsordning og højst sandsynligt have sparet Penge ved at gennemføre en saadan Ordning, men heller ikke det har det været muligt for de Folk, der har forhandlet, at vinde Gehør for hos den højtærede Indenrigsminister. De er blevet afvist, de har løbet Panden imod Muren, og det er klart, at det ikke medfører, at Tilfredsheden bliver større, naar man faar en saadan Behandling, naar man kommer med rimelige Krav og med rimelige Ønsker.

Men som sagt har man vist endog meget stor Intolerance over for en Ordning af det indkaldte C. B.-Mandskabs Arbejdsforhold saavel fra de øverste ansvarlige Luftværnsmyndigheders Side som fra Indenrigsministeriets Side, saa har man paa lignende Maade vist en sørgelig Ligegyldighed over for, hvad der er sket i en Række af Flygtningelejrene. Jeg behøver blot at pege paa den Skandale, som jeg mener, det var, da man for ikke saa forfærdelig lang Tid siden i Oksbøl Lejren maatte arrestere